

Sinds 2015 liggen in de Waal tussen Tiel en Wamel twee langsdammen. Deze zijn aangelegd ter vervanging van de kribben die op dit stuk rivier zijn weggehaald. *Local Ad* van Kraaij laat in dit artikel de mogelijkheden voor de feedervisser bij de langsdam zien.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: SILVY MAATMAN

FEEDEREN LANGS DE DAM

Het is een gek gezicht: zo'n kilometers lange dam midden in de Waal. Grote binnenvaartschepen denderen voorbij in de vaargeul achter de stenen muur. "Dat de boten achter de langsdam varen, is meteen een van de grote voordelen", zegt Ad als hij zijn feederplateau installeert langs de oever van zijn thuiswater. "De Waal is een soort snelweg voor beroepsvaart, dus je hebt continu te maken met grote golven en

veel zuiging. In het verleden spoelden er nog weleens wat spullen weg. Daar heb je nu geen last meer van."

STEK BEPALEN

Nu de kribben op dit stuk rivier weg zijn, is er een lange zandoever ontstaan. Dat lijkt het zoeken naar goede stekken op het vinden van een speld in een hooiberg te maken – voorheen kon je je op de kribben oriënteren. Toch valt het zoekwerk volgens Ad wel mee. "Eigenlijk

moet je alleen opletten dat je niet precies voor een oude krib zit. Daar liggen nog veel stenen waar je korf in vast kan lopen." Hij wijst op een betonnen paaltje dat 50 meter verderop langs de oever staat: "Die geeft aan dat er een krib lag. Daar kun je dus beter niet gaan zitten."

LIKKENDE KOEIEN

Op de stek waar we zijn neergestreken – ter hoogte van Dreumel – lag vroeger een lange stenenrij parallel aan

de rivier. "Hierdoor is de bodem vrij egaal waardoor je overal kunt zitten." Ad heeft zich nog maar net geïnstalleerd of hij als door een wesp gestoken weer opspringt. Luid in zijn handen klappend rent hij richting zijn auto die iets verderop staat geparkeerd. Een groep nieuwsgierige koeien heeft zich om zijn bolide geposteerd. "Daar moet je voor oppassen. Gaat één koe eenmaal aan je auto likken, dan is het hek van de dam. En tien van die tongen als schuurpapier doen de lak geen goed." >>

KLEINE VIS EN BIJZONDERE SOORTEN MAKEN DANKBAAR GEBRUIK VAN HET RUSTIGE WATER ACHTER DE LANGSDAM

Ad met een donabrasem.

VOORZICHTIGE TIKJES

Nadat de koeien met fluwelen handschoen zijn verjaagd, meldt de eerste vis zich vrij snel middels voorzichtige tikjes op de top. Toch wacht Ad even met het zetten van de haak. "Dit is duidelijk kleine vis, dus die geef ik nog wat extra tijd om het aas goed te pakken." Zodra de tikken feller worden, slaat hij wel aan. Ondanks de vrij forse haak (maat 10) blijkt het brasempje keurig in de lip te zijn gehaakt. "Op de rivier mag je gerust wat grover vissen", verklaart hij zijn materiaalkeuze – die verder bestaat uit een heavy feeder (werpgewicht tot 110 gram), molen in de 8000-serie, 30/00 hoofdlijn en 16/00 onderlijn." Dat de vis hier geen en-

kele moeite mee hebben, blijkt als hij daarna wat kleine windes, jonge brasems en een grondeltje haakt.

SCHUIVENDE MONTAGE

De montage is ook aangepast aan het riviervissen. Zo vist Ad vanwege de stroming altijd met een nylon hoofdlijn. "Zou je voor een gevlochten lijn kiezen, dan komt er nog een voorslag tussen de hoofd- en onderlijn te zitten. Op die knoop blijft altijd rommel haken, wat je vervolgens het topoog indraait tijdens de dril. Nu houd ik de verbinding met de onderlijn altijd buiten het topoog." Verder kiest hij voor een schuivende korf en een onderlijn van één meter lang. "Dat biedt de vis de kans om het

aas goed op te pakken. Maar experimenteer gerust qua onderlijnlengte. Komen de aanbeten bijvoorbeeld niet goed door, dan maak ik hem een stukje langer."

SNELLE TERUGVANGST

Qua aas en vistechiek kun je volgens Ad aan de Waal niet zoveel fout doen. "Doorgaans zit je met een standaard feeder mix, wat maden en casters wel goed. Zorg er in ieder geval voor dat je het voer stevig in de korf drukt, want anders spoelt het aas meteen weg." Om de vijf à tien minuten draait Ad in en brengt hij met de 90-grams korf wat vers voer. "Zorg dat er telkens wat voer op de stek ligt, zodat de vis in dezelfde zone blijft hangen om te azen." Deze theorie wordt tien minuten later bevestigd, als hij een winde vangt die direct herkenbaar is vanwege de wond op zijn flank. "Dat is precies dezelfde vis als die ik een uur geleden ving", lacht hij.

VERSCHILLENDE SOORTEN

Als we na vijf uur feederen in de brandende zon besluiten te stoppen, maakt Ad de balans op. "We hebben een mooie sessie gehad die eigenlijk vrijwel continu vis opleverde. Al was het op twee grote platten en een dikke winde na, vooral kleine vis. Dat je achter de langsdammen gemiddeld iets kleinere vis vangt, was me al eerder opgevallen." Ook de variatie aan soorten is kenmerkend voor deze nieuwe stekken. "Vroeger was het veel meer van hetzelfde laken een pak. Al kon je toen in het juiste kribvak tientallen kilo's brasem vangen als er een school lag – dat is mij hier nog niet gelukt. Bij viswedstrijden was de loting toen ook veel belangrijker. Achter de langsdam zijn de kansen veel eerlijker verdeeld", besluit Ad.

Door middel van een touwtje met een spons heeft Ad altijd water voorhanden voor zijn voer en om zijn handen mee af te spoelen.

Feedervissen op de rivier vraagt om stevig materiaal

>> GEZAMENLIJK ONDERZOEK

De langsdammen van enkele kilometers lengte zijn uniek in Europa. Sportvisserij Nederland doet samen met Rijkswaterstaat, Hengelsport Federatie Midden Nederland en de Radboud Universiteit onderzoek naar de effecten van de langsdammen op de natuur, scheepvaart en recreatie.

Een deel van het onderzoek concentreert zich op het effect van de langsdammen op de visstand. "De eerste resultaten zijn veelbelovend", zegt Frank Collas, promovendus aan de Radboud Universiteit. "We monitoren de geulen achter de langsdammen en merken dat de visdichtheid van juveniele vis hier veel hoger is dan in de kribvakken elders in

de Waal. Dit betekent dat de vis het rustige water achter de langsdam gebruikt als paai- en opgroeigebied."

BELEVINGSONDERZOEK

Het project – dat tot en met 2019 loopt – omvat ook een belevingsonderzoek waarbij het gebruik en de waardering van het gebied cen-

traal staan. Laura Verbrugge van de Radboud Universiteit leidt dit deel van het project en heeft daarbij regelmatig contact met sportvissers die meewerken als vrijwilliger – zoals Ad. "Daarbij valt het op dat de aanvankelijke scepsis is verdwenen. Voor de komst van de dammen waren veel sportvissers erg negatief. Nu zijn vrijwel alle deelnemers positief."

HELP MEE MONITOREN

De bijdrage van sportvissers aan het onderzoek is bijzonder welkom. "Zij leveren met hun vangstrapportages belangrijke input", zegt Collas. "Met onze vangstmethode vangen we vooral kleine vis, terwijl uit de monitoring blijkt dat hengelaars ook grote vissen vangen." Verbrugge roept lokale sportvissers die daar

geregeld vissen dan ook op om mee te helpen aan het onderzoek. "Je kunt je aanmelden als deelnemer door een bericht te sturen naar belevingwaal@gmail.com of Facebook.com/vissenlangsdendam. Vervolgens kun je je vangen door te geven via MijnVISmaat of een online invulformulier. De bijdrage van sportvissers wordt echt enorm gewaardeerd."